

برنامه ریزی و توسعه پایدار شهری

رضا ملکان^۱، محمد یزدانی^۲، علی مختاری^۳

۱- دانشجوی کارشناسی مهندسی عمران دانشگاه گلستان

۲- دانشجوی کارشناسی مهندسی شیمی دانشگاه گلستان

۳- عضو هیأت علمی دانشگاه گلستان

(sahandmalekan@yahoo.com)

خلاصه

در این مقاله به یکی از مباحث جدید پیرامون حرفه مهندسی پرداخته شده و سعی شده است تا شرحی بر توسعه پایدار شهری و اهمیت و لزوم همه جانبه آن در جامعه از جمله جوامع در حال توسعه و جهان سوم داده شود و راهکارهایی برای عملی تر کردن این مقوله طرح گردد. انواع دیدگاه ها در مورد مقوله بر فراز و نشیب توسعه پایدار، فرایند توسعه شهری و دیدگاه های جدید در توسعه شهری را مورد بررسی قرار می دهد.

کلمات کلیدی: توسعه پایدار، شهر، محیط زیست، اکولوژی.

۱. مقدمه

توسعه شهری به عنوان یک مفهوم فضایی، را می توان به معنی تغییرات در کاربری زمین و سطوح تراکم، جهت رفع نیازهای ساکنان شهر در زمینه مسکن، حمل و نقل، اوقات فراغت و غذا و غیره، تعریف کرد. جمعیت انسانها روی کره زمین رشد صعودی شتابانی را به خود گرفته است و با توجه به اعمال خودسرانه و خودخواهانه بشریت در روی کره زمین باعث ایجاد آلودگیهای مختلف و تهدیدی برای خود انسانها و دیگر موجودات ساکن آن شده است. امروزه با توجه به آلودگیهای متفاوتی که به علل گوناگونی از جمله فرایند صنعتی شدن، استفاده بی رویه و غیراصولی از منابع و... بر روی این کره خاکی بوجود آمده، رشد زیاد جمعیت و کمبود منابع برای ادامه زندگی نسل حاضر و نسلهای آینده، باعث ایجاد تغییراتی در دیدگاهها و نقطه نظرات توسعه شده است. دیدگاهی که در کنار رسیدن به توسعه اقتصادی- اجتماعی و بهبود کیفیت زندگی انسان، ارزش و اعتباری ویژه برای حفظ کیفیت محیط زیست انسانها و سایر موجودات قائل است. در بحث برنامه ریزی شهرها که محیط زندگی عده کثیری از انسانها می باشند نیز مباحث تنوریک و عملی این نظریه وارد شده است. واژه توسعه پایدار در مفهوم گسترده آن به معنی اداره و بهره برداری صحیح و کارآمد از منابع پایه، طبیعی، مالی و نیروی انسانی برای دستیابی به الگوی مصرف مطلوب است که با بکارگیری امکانات فنی و ساختار و تشکیلات مناسب برای رفع نیاز نسل امروز و آینده بطور مستمر و رضایت بخش امکان پذیر می شود.

۲. توسعه و برنامه ریزی شهرها

^۱ دانشجوی کارشناسی

^۲ دانشجوی کارشناسی

^۳ استاد یار